

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

27. maj 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 182/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 182/02	Sag C-545/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 22. august 2018 — DP, Finanzamt Linz	2
2019/C 182/03	Sag C-710/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 14. november 2018 — WN mod Land Niedersachsen	2
2019/C 182/04	Sag C-794/18 P: Appel iværksat den 17. december 2018 af Pracsis SPRL og Conceptexpo Project til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. oktober 2018 i sag T-33/18, Pracsis og Conceptexpo Project mod Kommissionen og EACEA	3
2019/C 182/05	Sag C-804/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Hamburg (Tyskland) den 20. december 2018 — IX mod WABE e.V.	4

2019/C 182/06	Sag C-34/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. januar 2019 — Telecom Italia SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero dell'Economia e delle Finanze	5
2019/C 182/07	Sag C-37/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 21. januar 2019 — CV mod Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo	5
2019/C 182/08	Sag C-89/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Rieco SpA mod Comune di Lanciano og Ecolan SpA	6
2019/C 182/09	Sag C-90/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio de Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Rieco SpA mod Comune di Ortona og Ecolan SpA	7
2019/C 182/10	Sag C-91/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Rieco SpA mod Comune di San Vito Chietino og Ecolan SpA	8
2019/C 182/11	Sag C-92/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Burgo Group SpA mod Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	9
2019/C 182/12	Sag C-94/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 6. februar 2019 — San Domenico Vetraria SpA mod Agenzia delle Entrate	10
2019/C 182/13	Sag C-95/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 6. februar 2019 — Agenzia delle Dogane mod Silcompa SpA	11
2019/C 182/14	Sag C-97/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. februar 2019 — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Köln	11
2019/C 182/15	Sag C-109/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2019 — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus mod Comune di Cisternino og Consorzio per L'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino	12
2019/C 182/16	Sag C-110/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2019 — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus mod Comune di Ostuni og Consorzio per L'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino	13
2019/C 182/17	Sag C-111/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2019 — Industria Italiana Autobus SpA mod Comune di Palermo	14
2019/C 182/18	Sag C-128/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 18. februar 2019 — Azienda Sanitaria Provinciale di Catania mod Assessorato della Salute della Regione Siciliana	14
2019/C 182/19	Sag C-129/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 19. februar 2019 — Presidenza del Consiglio dei Ministri mod BV	15
2019/C 182/20	Sag C-131/19 P: Appel iværksat den 15. februar 2019 af Europa-Kommission til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-743/16 RENV, CX mod Kommissionen	16

2019/C 182/21	Sag C-147/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 20. februar 2019 — Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación S.A. mod Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) og Artistas e Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE)	18
2019/C 182/22	Sag C-148/19 P: Appel iværksat den 19. februar 2019 af BTB Holding Investments SA og Duferco Participations Holding SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 11. december 2018 i sag T-100/17, BTB Holding Investments SA og Duferco Participations Holding SA mod Kommissionen	18
2019/C 182/23	Sag C-153/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2019 — FZ mod DER Touristik GmbH.	19
2019/C 182/24	Sag C-181/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 25. februar 2019 — Jobcenter Krefeld — Widerspruchsstelle mod JD	20
2019/C 182/25	Sag C-189/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 26. februar 2019 — der Spinner GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland.	21
2019/C 182/26	Sag C-210/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 6. marts 2019 — TN mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	22
2019/C 182/27	Sag C-218/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 12. marts 2019 — XR mod Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris.	22
2019/C 182/28	Sag C-243/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 20. marts 2019 — A mod Veselības ministrija	23
2019/C 182/29	Sag C-244/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 21. marts 2019 — GB mod Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH und Volkswagen AG	24
2019/C 182/30	Sag C-250/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 25. marts 2019 — B. O. L. mod État belge	25
2019/C 182/31	Sag C-251/19 P: Appel iværksat den 25. marts 2019 af Comprojecto-Projetos e Construções, Lda m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. februar 2019 i sag T-768/17, Comprojecto-Projetos e Construções m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (ECB).	26
2019/C 182/32	Sag C-273/19 P: Appel iværksat den 31. marts 2019 af Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. januar 2019 i sag T-166/17, EKETA mod Europa Kommissionen.	26
2019/C 182/33	Sag C-274/19 P: Appel iværksat den 31. marts 2019 af Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. januar 2019 i sag T-198/17, EKETA mod Europa Kommissionen	27
2019/C 182/34	Sag C-280/19 P: Appel iværksat den 2. april 2019 af Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. januar 2019 i sag T-348/16 OP, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA	28

Retten

2019/C 182/35	Sag T-61/18: Rettens dom af 4. april 2019 — Rodriguez Prieto mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — sag »Eurostat« — national straffesag — uforholdsmæssig — ansøgning om bistand — whistleblower — uskyldsformodning — erstatnings- og annullationssøgsmål) 31	31
2019/C 182/36	Sag T-373/18: Rettens dom af 4. april 2019 — ABB mod EUIPO (FLEXLOADER) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FLEXLOADER — absolutte registreringshindringer — manglende beskrivende karakter — fornuftig særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 2017/1001 — neologisme — utilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse med visse af de af varemærkeansøgningen omfattede varer) 32	32
2019/C 182/37	Sag T-128/19: Sag anlagt den 22. februar 2019 — Hemp Foods Australia mod EUIPO — Cabrejos (Sativa) 33	33
2019/C 182/38	Sag T-172/19: Sag anlagt den 22. marts 2019 — Cognac Ferrand mod EUIPO (formen på en flaske med flet) 34	34
2019/C 182/39	Sag T-178/19: Sag anlagt den 20. marts 2019 — Kalai mod Rådet 34	34
2019/C 182/40	Sag T-183/19: Sag anlagt den 29. marts 2019 — Jalkh mod Parlamentet 36	36
2019/C 182/41	Sag T-202/19: Sag anlagt den 4. april 2019 — Knaus Tabbert mod EUIPO — Carado (CaraTour) 37	37
2019/C 182/42	Sag T-203/19: Sag anlagt den 4. april 2019 — Knaus Tabbert mod EUIPO — Carado (CaraTwo) 37	37
2019/C 182/43	Sag T-209/19: Sag anlagt den 5. april 2019 — Armani mod EUIPO — Invicta Watch Company of America (GLYCINE) 38	38
2019/C 182/44	Sag T-212/19: Sag anlagt den 8. april 2019 — Apple mod EUIPO (Styluses) 39	39
2019/C 182/45	Sag T-214/19: Sag anlagt den 8. april 2019 — Fleximed mod EUIPO — docPrice (Fleximed) 40	40

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 182/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 172 af 20.5.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 164 af 13.5.2019

EUT C 155 af 6.5.2019

EUT C 148 af 29.4.2019

EUT C 139 af 15.4.2019

EUT C 131 af 8.4.2019

EUT C 122 af 1.4.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 22. august 2018 — DP, Finanzamt Linz

(Sag C-545/18)

(2019/C 182/02)

*Processprog: tysk***Den forelæggende ret**

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* DP, Finanzamt Linz*Sagsøgte myndigheder:* Bezirkshauptmannschaft Braunau am Inn og Bezirkshauptmannschaft Linz-Land*Procesdeltagere:* Finanzamt Braunau-Ried-Schärding, EO

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 4. april 2019 fastslået, at det er åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich ved afgørelse af 16. august 2018 skal afvises.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 14. november 2018 — WN mod Land Niedersachsen

(Sag C-710/18)

(2019/C 182/03)

*Processprog: tysk***Den forelæggende ret**

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WN

Sagsøgt: Land Niedersachsen

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 45, stk. 2, TEUF og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 ⁽¹⁾ af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse som den i § 16, stk. 2, i Tarifvertrag für den öffentlichen Dienst der Länder (overenskomstaftale for delstaternes offentlige tjeneste, herefter »TV-L«), hvorefter relevant erhvervs erfaring, som er opnået hos den hidtidige arbejdsgiver, har en privilegeret stilling ved indplaceringen på trin i et overenskomstmæssigt lønsystem efter genansættelse, idet denne erhvervs erfaring i henhold til TV-L's § 16, stk. 2, andet punktum, anerkendes uden begrænsning, mens relevant erhvervs erfaring, der er opnået hos andre arbejdsgivere, i henhold til TV-L's § 16, stk. 2, tredje punktum, kun anerkendes med højst tre år, når denne privilegerede stilling er påbudt i henhold til EU-retten ved § 4, stk. 4, i rammeaftalen om tidsbegrænsede ansættelsesforhold, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 141, s. 1.

Appel iværksat den 17. december 2018 af Pracsis SPRL og Conceptexpo Project til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. oktober 2018 i sag T-33/18, Pracsis og Conceptexpo Project mod Kommissionen og EACEA

(Sag C-794/18 P)

(2019/C 182/04)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Pracsis SPRL og Conceptexpo Project (ved avocat J.-N. Louis,)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Forvaltningsorgan for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA)

Ved kendelse af 11. april 2019 har Domstolen (Syvende afdeling) delvist afvist appellen, delvist forkastet appellen som ugrundet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Hamburg (Tyskland) den 20. december 2018 — IX mod WABE e.V.

(Sag C-804/18)

(2019/C 182/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IX

Sagsøgt: WABE e.V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en ensidig instruks fra en arbejdsgiver om forbud mod at bære nogen form for synlige symboler på politiske, ideologiske eller religiøse overbevisninger, en direkte forskelsbehandling på grund af religion som omhandlet i artikel 2, stk. 1, og stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv af ansatte, der som følge af religiøse krav om tildækning følger bestemte beklædningsregler?
- 2) Udgør en ensidig instruks fra en arbejdsgiver om forbud mod at bære nogen form for synlige symboler på politiske, ideologiske eller religiøse overbevisninger, en indirekte forskelsbehandling på grund af religion og/eller på grund af køn som omhandlet i artikel 2, stk. 1, og stk. 2, litra a), i direktiv 2000/78/EF af en kvindelig ansat, der på grund af sin muslimske tro bærer et hovedtørklæde?

Navnlig ønskes følgende oplyst:

- a) Kan en forskelsbehandling på grund af religion og/eller på grund af køn i henhold til direktiv 2000/78/EF også begrundes med arbejdsgiverens subjektive ønske om at føre en politik, hvor der lægges vægt på politisk, ideologisk og religiøs neutralitet, når arbejdsgiveren dermed ønsker at imødekomme sine kunders subjektive ønsker?
- b) Er direktiv 2000/78/EF og/eller den grundlæggende ret til at oprette og drive egen virksomhed i henhold til artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder henset til artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF til hinder for en national lovgivning, hvorefter et forbud mod religiøs beklædning med henblik på at beskytte religionsfriheden som grundlæggende ret ikke kan begrundes med en rent abstrakt mulighed for, at arbejdsgiverens neutralitet bringes i fare, men kun med en tilstrækkeligt konkret risiko, navnlig en konkret risiko for en økonomisk ulempe for arbejdsgiveren eller for en berørt tredjepart?

⁽¹⁾ EFT 2000, L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. januar 2019 — Telecom Italia SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sag C-34/19)

(2019/C 182/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telecom Italia SpA

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 22, stk. 3, i direktiv 97/13/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at pligten til at betale en afgift eller en modydelse, der — idet den er beregnet af den samme del af omsætningen — svarer til den, der blev afkrævet i henhold til den ordning, der var gældende forud for ikrafttrædelsen af direktivet, kan opretholdes også for 1998?
- 2) Er direktiv 97/13/EF, i lyset af Domstolens dom af 18. september 2003 i de forenede sager C-292/01 og C-293/01 og af 21. februar 2008 i sag C-296/06, til hinder for en endelig national retsafgørelse, der tager udgangspunkt i en ukorrekt fortolkning og/eller urigtig gengivelse af direktivet, således at en ret, som på et senere tidspunkt skal træffe afgørelse i en tvist, der er baseret på det samme materielle retsforhold, men er forskellig fra den tidligere tvist, idet kravet om betaling er accessorisk i forhold til kravet i den ved den omhandlede retsafgørelse løste tvist, kan se bort fra den sidstnævnte retsafgørelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/13/EF af 10.4.1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for tele-tjenester (EFT 1997, L 117, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 21. januar 2019 — CV mod Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

(Sag C-37/19)

(2019/C 182/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CV

Sagsøgt: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾ og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også hvis de betragtes hver for sig, fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning eller retspraksis, hvorefter en arbejdstager i tilfælde af arbejdsforholdets ophør ikke har krav på en finansiel godtgørelse for optjent ferie, der ikke er blevet afholdt (og for et retsinstitut såsom de såkaldte »afskaffede helligdage«, der hvad angår karakter og funktion kan sidestilles med årlig ferie), i en sammenhæng, hvor arbejdstageren ikke inden arbejdsforholdets ophør kunne håndhæve sin ret som følge af et ulovligt forhold, der kan tilskrives arbejdsgiveren (opsigelse, som en national ret ved endelig dom har erklæret ulovlig, og heraf følgende anordning om genoprettelse af arbejdsforholdet med tilbagevirkende kraft), med hensyn udelukkende til perioden fra datoen for arbejdsgiverens ulovlige adfærd til genansættelsesdagen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Rieco SpA mod Comune di Lanciano og Ecolan SpA

(Sag C-89/19)

(2019/C 182/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rieco SpA

Sagsøgte: Comune di Lanciano og Ecolan SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten (og navnlig princippet om offentlige myndigheders ret til frit at træffe beslutninger og princippet om, at de offentlige myndigheders forskellige former for tildeling og forvaltning af tjenester af almen interesse i det væsentlige er ligeværdige) til hinder for en national lovgivning (som artikel 192, stk. 2, i Codice dei contratti pubblici (lov om offentlige kontrakter), lovdekret nr. 50 af 2016), som bestemmer, at in house-tildelinger er sekundære i forhold til tildelinger, der foretages efter en udbudsprocedure ved: i) kun at give mulighed for sådanne tildelinger i tilfælde af et påvist markedssvigt på det relevante marked, og ii) under alle omstændigheder at pålægge den myndighed, der har til hensigt at foretage en intern tildeling, at give en specifik begrundelse vedrørende de fordele, som samfundet opnår ved en sådan form for tildeling.

- 2) Er EU-retten (og navnlig artikel 12, stk. 3, i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ vedrørende in house-tildeling, når flere myndigheder udøver en fælles kontrol, der svarer til den kontrol, de udøver over deres egne afdelinger) til hinder for en national bestemmelse (som bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, i Testo Unico delle società partecipate — lovdekret nr. 175 af 2016) (lov om selskaber med offentlig deltagelse), som forbyder en offentlig myndighed at erhverve en selskabsandel i et selskab, der er i sameje med andre offentlige myndigheder (men som ikke er tilstrækkelig til at udøve kontrol eller opnå vetoet), når denne myndighed har til hensigt fremtidigt at erhverve en fælles kontrol og således opnå mulighed for at foretage direkte tildelinger til det selskab, der er i sameje blandt andre offentlige myndigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24 af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio de Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Rieco SpA
mod Comune di Ortona og Ecolan SpA**

(Sag C-90/19)

(2019/C 182/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio de Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rieco SpA

Sagsøgt: Comune di Ortona og Ecolan SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten (og navnlig princippet om offentlige myndigheders ret til frit at træffe beslutninger og princippet om, at de offentlige myndigheders forskellige former for tildeling og forvaltning af tjenester af almen interesse i det væsentlige er ligeværdige) til hinder for en national lovgivning (som artikel 192, stk. 2, i Codice dei contratti pubblici (lov om offentlige kontrakter), lovdekret nr. 50 af 2016), som bestemmer, at in house-tildelinger er sekundære i forhold til tildelinger, der foretages efter en udbudsprocedure ved: i) kun at give mulighed for sådanne tildelinger i tilfælde af et påvist markedssvigt på det relevante marked, og ii) under alle omstændigheder at pålægge den myndighed, der har til hensigt at foretage en intern tildeling, at give en specifik begrundelse vedrørende de fordele, som samfundet opnår ved en sådan form for tildeling.

- 2) Er EU-retten (og navnlig artikel 12, stk. 3, i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾) vedrørende in house-tildeling, når flere myndigheder udøver en fælles kontrol, der svarer til den kontrol, de udøver over deres egne afdelinger) til hinder for en national bestemmelse (som bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, i Testo Unico delle società partecipate — lovdekret nr. 175 af 2016) (lov om selskaber med offentlig deltagelse), som forbyder en offentlig myndighed at erhverve en selskabsandel i et selskab, der er i sameje med andre offentlige myndigheder (men som ikke er tilstrækkelig til at udøve kontrol eller opnå vetoet), når denne myndighed har til hensigt fremtidigt at erhverve en fælles kontrol og således opnå mulighed for at foretage direkte tildelinger til det selskab, der er i sameje blandt andre offentlige myndigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014 L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Rieco SpA
mod Comune di San Vito Chietino og Ecolan SpA**

(Sag C-91/19)

(2019/C 182/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rieco SpA

Sagsøgt: Comune di San Vito Chietino og Ecolan SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten (og navnlig princippet om offentlige myndigheders ret til frit at træffe beslutninger og princippet om, at de offentlige myndigheders forskellige former for tildeling og forvaltning af tjenester af almen interesse i det væsentlige er ligeværdige) til hinder for en national lovgivning (som artikel 192, stk. 2, i Codice dei contratti pubblici (lov om offentlige kontrakter), lovdekret nr. 50 af 2016), som bestemmer, at in house-tildelinger er sekundære i forhold til tildelinger, der foretages efter en udbudsprocedure ved: i) kun at give mulighed for sådanne tildelinger i tilfælde af et påvist markedssvigt på det relevante marked, og ii) under alle omstændigheder at pålægge den myndighed, der har til hensigt at foretage en intern tildeling, at give en specifik begrundelse vedrørende de fordele, som samfundet opnår ved en sådan form for tildeling.

- 2) Er EU-retten (og navnlig artikel 12, stk. 3, i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾) vedrørende in house-tildeling, når flere myndigheder udøver en fælles kontrol, der svarer til den kontrol, de udøver over deres egne afdelinger) til hinder for en national bestemmelse (som bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, i Testo Unico delle società partecipate — lovdekret nr. 175 af 2016) (lov om selskaber med offentlig deltagelse), som forbyder en offentlig myndighed at erhverve en selskabsandel i et selskab, der er i sameje med andre offentlige myndigheder (men som ikke er tilstrækkelig til at udøve kontrol eller opnå varetøret), når denne myndighed har til hensigt fremtidigt at erhverve en fælles kontrol og således opnå mulighed for at foretage direkte tildelinger til det selskab, der er i sameje blandt andre offentlige myndigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. februar 2019 — Burgo Group SpA mod Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Sag C-92/19)

(2019/C 182/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Burgo Group SpA

Indstævnt: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktiv 2004/8/EF ⁽¹⁾ (især artikel 12) til hinder for en fortolkning af artikel 3 og 6 i lovdekret nr. 20/2007, hvorefter incitamenterne i kraft af lovdekret nr. 79/1999 (især i henhold til artikel 11 og på grundlag af afgørelse nr. 42/02 af 19.3.2002 fra Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (den italienske myndighed for elektricitet og gas) til gennemførelse af den nævnte bestemmelse) også omfatter ikke-højeffektive kraftvarmeanlæg selv efter den 31. december 2010?
- 2) Er artikel 107 TEUF til hinder for en fortolkning af artikel 3 og 6 i lovdekret nr. 20/2007 i den i spørgsmål a) anførte retning, for så vidt som den omhandlede bestemmelse på baggrund af denne fortolkning kan indføre en »statsstøtte« og således være i strid med princippet om fri konkurrence?

- 3) På linje med det i spørgsmål a) og b) anførte og under hensyntagen til appellantens udtrykkelige argumenter er nationale bestemmelser, der opretholder støtteordninger til fordel for ikke-højeffektiv kraftvarmeproduktion indtil den 31. december 2015, da i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling i EU-retten, idet dette kan være fortolkningen af den nationale italienske lovgivning i kraft af artikel 25, stk. 11, litra c), nr. 1, i lovdekret nr. 28 af 3. marts 2011, der ophævede de nævnte bestemmelser i artikel 11 i lovdekret nr. 79/1999 med virkning fra den 1. januar 2016 i stedet for fra den 19. juli 2014 (i kraft af artikel 10, stk. 15, i lovdekret nr. 102 af 4.7.2014)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11.2.2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF (EUT 2004, L 52, s. 50).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 6. februar 2019 —
San Domenico Vetraria SpA mod Agenzia delle Entrate**

(Sag C-94/19)

(2019/C 182/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: San Domenico Vetraria SpA

Kassationsindstævnt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2 og 6 i Rådets sjette momsdirektiv 77/388/EØF af 17. maj 1977(¹) samt princippet om afgiftens neutralitet fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udlån eller udstationering af personale fra et moderselskab til et datterselskab mod erstatning af alene den respektive omkostning er momsfrie?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 6. februar 2019 —
Agenzia delle Dogane mod Silcompa SpA**

(Sag C-95/19)

(2019/C 182/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Agenzia delle Dogane

Kassationsindstævnt: Silcompa SpA

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 12, stk. 3, i Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 2001/44/EF ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 20 i Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽³⁾, fortolkes således, at kriteriet om det sted (hvor varen reelt er overgået til forbrug), hvor en overtrædelse eller uregelmæssighed faktisk er blevet begået, kan være genstand for vurdering i en sag anlagt til prøvelse af eksekutionsforanstaltninger, og i givet fald inden for hvilke grænser, såfremt samme krav, der som i den foreliggende tvist er baseret på samme udførselstransaktioner, fremsættes særskilt mod det afgiftspligtige selskab af den medlemsstat, der anmoder om bistand, og af den medlemsstat, der anmodes om bistand, og hvis der i den sidstnævnte medlemsstat samtidigt verserer både sagen til prøvelse af det nationale krav og sagen til prøvelse af eksekutionsforretningen på vegne af den anden medlemsstat, idet denne vurdering kan være til hinder for anmodningen om bistand og i konsekvens heraf for samtlige eksekutionsforanstaltninger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/308/EØF af 15.3.1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med de foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told (EFT 1976, L 73, s. 18).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/44/EF af 15.6.2001 om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (EFT 2001, L 175, s. 17).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/12/EØF af 25.2.1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT 1992, L 76, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. februar 2019 —
Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Köln**

(Sag C-97/19)

(2019/C 182/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Köln

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 78, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at en toldangivelse i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede i henhold hertil skal verificeres og berigtiges på en sådan måde, at oplysningerne om klareren erstattes af angivelsen af den person, til hvem der er blevet udstedt en importlicens for den indførte vare, og denne person repræsenteres af den person, der var angivet som klarer i toldangivelsen, og som har fremlagt en fuldmagt fra indehaveren af importlicensen for toldstedet?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2019 — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus mod Comune di Cisternino og Consorzio per L'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

(Sag C-109/19)

(2019/C 182/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus

Indstævnte: Comune di Cisternino og Consorzio per L'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten (og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om fri bevægelighed, princippet om etableringsfrihed og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser) til hinder for nationale bestemmelser (såsom artikel 83, stk. 9, artikel 95, stk. 10, og artikel 97, stk. 5, i den italienske lov om offentlige kontrakter), hvorefter manglende oplysning af arbejdskraftomkostningerne og omkostningerne til sikkerheden på arbejdspladsen i et bud under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, uden at tilbudsgiveren efterfølgende kan indrømmes muligheden for »supplering eller uddybning af forelagte bevisligheder«, også i tilfælde hvor denne oplysningspligt følger af tilstrækkeligt klare og kendte bestemmelser, og uanset om udbudsbekendtgørelsen ikke udtrykkeligt henviser til den omhandlede lovbestemte pligt til præcis oplysning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2019 — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus mod Comune di Ostuni og Consorzio per L'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

(Sag C-110/19)

(2019/C 182/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus

Indstævnte: Comune di Ostuni og Consorzio per L'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten (og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om fri bevægelighed, princippet om etableringsfrihed og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser) til hinder for nationale bestemmelser (såsom artikel 83, stk. 9, artikel 95, stk. 10, og artikel 97, stk. 5, i den italienske lov om offentlige kontrakter), hvorefter manglende oplysning af arbejdskraftomkostningerne og omkostningerne til sikkerheden på arbejdspladsen i et bud under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, uden at tilbudsgiveren efterfølgende kan indrømmes muligheden for »supplering eller uddybning af forelagte bevisligheder«, også i tilfælde hvor denne oplysningspligt følger af tilstrækkeligt klare og kendte bestemmelser, og uanset om udbudsbekendtgørelsen ikke udtrykkeligt henviser til den omhandlede lovbestemte pligt til præcis oplysning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2019 — Industria Italiana Autobus SpA mod Comune di Palermo

(Sag C-111/19)

(2019/C 182/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Industria Italiana Autobus SpA

Indstævnte: Comune di Palermo

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten (og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om fri bevægelighed, princippet om etableringsfrihed og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser) til hinder for nationale bestemmelser (såsom artikel 83, stk. 9, artikel 95, stk. 10, og artikel 97, stk. 5, i den italienske lov om offentlige kontrakter), hvorefter manglende oplysning af arbejdskraftomkostningerne og omkostningerne til sikkerheden på arbejdspladsen i et bud under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, uden at tilbudsgiveren efterfølgende kan indrømmes muligheden for »supplering eller uddybning af forelagte bevisligheder«, også i tilfælde hvor denne oplysningspligt følger af tilstrækkeligt klare og kendte bestemmelser, og uanset om udbudsbekendtgørelsen ikke udtrykkeligt henviser til den omhandlede lovbestemte pligt til præcis oplysning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 18. februar 2019 — Azienda Sanitaria Provinciale di Catania mod Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Sag C-128/19)

(2019/C 182/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Sagsøgt: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør bestemmelsen i artikel 25, stk. 16, i Siciliens regionallov nr. [19] af 22. december 2005 — dvs. »for at forfølge formålene i artikel 1 i regionallov nr. 12 af 5. juni 1989, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 134 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000, godkendes en udgift på 20 000 000 EUR til dækning af de beløb, som Siciliens lokale sundhedsmyndigheder skal betale til ejerne af de dyr, der blev slagtet, fordi de blev ramt af infektionssygdomme, der spredte sig i perioden mellem 2000 og 2006, samt til dækning med hensyn til samme år af honorarer til de praktiserende dyrlæger, der deltog i saneringsaktiviteterne. For at forfølge formålene i dette stykke godkendes for regnskabsåret 2005 en udgift på 10 000 000 EUR (prognosebaseenhed 10.3.1.3.2, kapitel 417702). Med hensyn til de efterfølgende regnskabsår anvendes artikel 3, stk. 2, litra i), i regionallov nr. 10 af 27. april 1999 med senere ændringer og tilføjelser« — i lyset af artikel 87 EF og 88 EF (nu artikel 107 TEUF og 108 TEUF) samt »EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren« i Europa-Kommissionens meddelelse 2000/C 28/02, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 1. februar 2000, statsstøtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner?»
- 2) Selv om bestemmelsen i artikel 25, stk. 16, i Siciliens regionallov nr. 19 af 22. december 2005 — dvs. »for at forfølge formålene i artikel 1 i regionallov nr. 12 af 5. juni 1989, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 134 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000, godkendes en udgift på 20 000 000 EUR til dækning af de beløb, som Siciliens lokale sundhedsmyndigheder skal betale til ejerne af de dyr, der blev slagtet, fordi de blev ramt af infektionssygdomme, der spredte sig i perioden mellem 2000 og 2006, samt til dækning med hensyn til samme år af honorarer til de praktiserende dyrlæger, der deltog i saneringsaktiviteterne. For at forfølge formålene i dette stykke godkendes for regnskabsåret 2005 en udgift på 10 000 000 EUR (prognosebaseenhed 10.3.1.3.2, kapitel 417702). Med hensyn til de efterfølgende regnskabsår anvendes artikel 3, stk. 2, litra i), i regionallov nr. 10 af 27. april 1999 med senere ændringer og tilføjelser« — i princippet kan udgøre statsstøtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, kan den da imidlertid være forenelig med artikel 87 EF og 88 EF (nu artikel 107 TEUF og 108 TEUF), hvis der tages højde for de omstændigheder, som foranledigede Europa-Kommissionen til ved afgørelse C(2002)4786 af 6. december 2002 at konkludere, at bestemmelser med lignende indhold i artikel 11 i Siciliens regionallov nr. 40/1997 og artikel 7 i regionallov nr. 22/1999 var forenelige med artikel 87 EF og 88 EF, såfremt betingelserne i »EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren« i Europa-Kommissionens meddelelse 2000/C 28/02, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 1. februar 2000, var opfyldt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 19. februar 2019 — Presidenza del Consiglio dei Ministri mod BV

(Sag C-129/19)

(2019/C 182/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Sagsøgt: BV

Præjudicielle spørgsmål

Henset til omstændighederne i hovedsagen, dvs. et erstatningssøgsmaal anlagt af en italiensk statsborger, der permanent er bosat i Italien, mod staten/lovgever som følge af manglende og/eller ukorrekt og/eller ufuldstændig opfyldelse af forpligtelserne i henhold til Rådets direktiv 2004/80/EF ⁽¹⁾ af 29.4.2004 om erstatning til ofre for forbrydelser, især medlemsstaternes pligt i henhold til artikel 12, stk. 2, til senest den 1.7.2005 (som fastsat i artikel 18, stk. 1) at indføre en generel ordning, som garanterer en passende og rimelig erstatning til ofre for alle forsætlige voldsforbrydelser (herunder seksuelle overgreb såsom i sagsøgerens tilfælde), såfremt ofrene ikke kan opnå fuld erstatning for lidt skade fra gerningsmændene anmodes Domstolen om at besvare følgende spørgsmål:

- 1) Pålægger [EU]-retten — i relation til forsinket (og/eller ufuldstændig) gennemførelse af Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser, der ikke er self-executing, i den nationale retsorden, og navnlig hvad angår pligten i medfør af direktivet til at indføre en ordning for erstatning til ofre for voldsforbrydelser, hvorefter medlemsstaten i kraft af principperne i Domstolens praksis (bl.a. [dom af 9.11.1995, C-479/93,] Francovich, og [af 5.3.1996, C-49/93,] Brasserie du Pêcheur og Factortame III) kan ifalde erstatningsansvar over for personer i grænseoverskridende situationer, der udgør direktivets personelle anvendelsesområde — at fastsætte et lignende ansvar hos medlemsstaten over for personer i rent interne situationer (der således er bosat i den pågældende medlemsstat), der ikke ville være blevet direkte modtagere af fordelene ved direktivets gennemførelse, men som — med henblik på at undgå en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet/princippet om forbud mod forskelsbehandling i [EU]-retten — burde og kunne have draget fordel af en udvidelse af direktivets effektive virkning (dvs. den nævnte erstatningsordning), såfremt direktivet var blevet rettidigt og fuldstændigt gennemført?

Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende:

- 2) Kan erstatningen til ofre for forsætlige voldsforbrydelser (og navnlig seksuelle overgreb som omhandlet i artikel 609a i codice penale (den italienske straffelov)) i henhold til indenrigsministerens dekret af 31. august 2017 (vedtaget i medfør af artikel 11, stk. 3, i legge 7 luglio 2016, n. 122, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea — Legge europea 2015-2016 (lov nr. 122 af 7.7.2016, bestemmelser truffet til gennemførelse af forpligtelser som følge af Italiens medlemskab af Den Europæiske Union — lov om gennemførelse af EU-retlige bestemmelser 2015-2016)), som ændret (ved artikel 6 i lov nr. 167 af 20.11.2017 og artikel 1, stk. 593-596, i lov nr. 145 af 30.12.2018), med et fast beløb på 4 800 EUR anses for at være »en rimelig og passende erstatning til ofre« til gennemførelse af artikel 12, stk. 2, i direktiv 2004/80?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29.4.2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT 2004, L 261, s. 15).

**Appel iværksat den 15. februar 2019 af Europa-Kommission til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Tredje Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-743/16 RENV, CX mod Kommissionen**

(Sag C-131/19 P)

(2019/C 182/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid, T. S. Bohr og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: CX

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 13. december 2018 i sag T-743/16 RENV, CX mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som dommen annullerede den disciplinære sanktion fjernelse fra tjenesten.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne tager stilling til de øvrige anbringender.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 4 og artikel 22 i bilag IX til tjenstemandsvedtægten ved forkert fortolkning af rækkevidden af retten til personligt fremmøde.

Argumenterne til støtte for det første anbringende er inddelt i flere led.

Med det første led har Kommissionen gjort gældende, at dommen har tilsidesat de retlige kriterier, der finder anvendelse med henblik på at vurdere, hvorvidt tjenstemanden er ude af stand til at give fremmøde, begrundelsespligten samt reglerne om bevisbyrde.

Med det andet led har Kommissionen gjort gældende, at dommen anvendte begrebet om en række samstemmende indicier forkert med henblik på at godtgøre, at tjenstemanden ikke var i stand til at møde til afhøringerne, og at Retten foretog en ufuldstændig undersøgelse af de relevante beviser.

Med det tredje led har Kommissionen gjort gældende, at dommen gengav to beviser forkert.

Andet anbringende: tilsidesættelse af artikel 4 og artikel 22 i bilag IX til tjenstemandsvedtægten ved forkert fortolkning af rækkevidden af retten til at blive hørt skriftligt eller gennem en repræsentant.

Argumenterne til støtte for det andet anbringende er inddelt i to led.

Det første led vedrører tilsidesættelse af de retlige kriterier, der finder anvendelse med henblik på at vurdere, om tjenstemanden er ude af stand til at fremsætte sine bemærkninger skriftligt eller gennem en repræsentant, tilsidesættelse af begrundelsespligten, tilsidesættelse af reglerne om bevisbyrde for så vidt angår tjenstemandens manglende evne til at forsvare sig under afhøringerne samt forkert anvendelse af begrebet om en række samstemmende indicier.

Det andet led vedrører de selvmodsigende grunde vedrørende tjenstemandens manglende evne til at varetage sit forsvar.

Tredje anbringende: tilsidesættelse af begrundelsespligten vedrørende konsekvenserne af tilsidesættelsen af retten til at blive hørt.

Retten har ikke begrundet, hvorfor den processuelle fejl om manglende høring medfører annullation af den anfægtede afgørelse.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 20. februar 2019 —
Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación S.A. mod Asociación de Gestión de
Derechos Intelectuales (AGEDI) og Artistas e Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE)**

(Sag C-147/19)

(2019/C 182/21)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación S.A.

Sagsøgte: Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) og Artistas e Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet »reproduktion af et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed«, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/100 ⁽¹⁾ og direktiv 2006/115 ⁽²⁾ en reproduktion af et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed, i en audiovisuel optagelse, som indeholder en optagelse af et audiovisuelt værk?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er et selskab, der udøver tv-radiospredningsvirksomhed — og som i forbindelse med enhver overføring til almenheden anvender en audiovisuel optagelse, der indeholder en optagelse af et kine-matografisk eller andet audiovisuelt værk, hvor et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed, er blevet reproduceret — da forpligtet til at betale et rimeligt, samlet vederlag i henhold til artikel 8, stk. 2, i de nævnte direktiver?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/100/EØF af 19.11.1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EFT 1992, L 346, s. 61).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12.12.2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT 2006, L 376, s. 28).

**Appel iværksat den 19. februar 2019 af BTB Holding Investments SA og Duferco Participations Holding SA til
prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 11. december 2018 i sag T-100/17, BTB
Holding Investments SA og Duferco Participations Holding SA mod Kommissionen**

(Sag C-148/19 P)

(2019/C 182/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: BTB Holding Investments SA og Duferco Participations Holding SA (ved avocats J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart og Q. Declève)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen og Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 11. december 2018, BTB Holding Investments og Duferco Participations Holding mod Kommissionen (T-100/17), ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og omkostningerne i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har med deres appel af dom T-100/17 gjort gældende, at Retten i den appellerede dom kompromitterede retten til en retfærdig rettergang, da den forudsatte, at det for at godtgøre, at Kommissionen ved [den komplekse økonomiske] vurdering af omstændighederne har begået en åbenbar fejl, der berettiger til at annullere den anfægtede afgørelse, kræves, at de beviser, som sagsøgeren har frembragt, er tilstrækkeligt stærke til, at den vurdering, der er lagt til grund for den omhandlede afgørelse, bliver usandsynlig. Appellanterne har nærmere bestemt gjort gældende, at Retten tilsidesatte principperne om bevisbyrden og princippet om ligestilling af parterne.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2019 —
FZ mod DER Touristik GmbH**

(Sag C-153/19)

(2019/C 182/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FZ

Sagsøgt: DER Touristik GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Udgør krav om nedsættelse af rejsens pris, som en passager på grundlag af en rejseftale gør gældende over for en rejsearrangør på grund af mangler ved flyvningen, der skyldes en flyforsinkelse, krav om yderligere kompensation som omhandlet i artikel 12 i forordning nr. 261/2004 ⁽¹⁾, og kan kompensationskrav, som er indrømmet på grund af flyforsinkelsen ved tilsvarende anvendelse af denne forordnings artikel 7, fratrækkes sådanne krav i henhold til forordningens artikel 12?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den
25. februar 2019 — Jobcenter Krefeld — Widerspruchsstelle mod JD**

(Sag C-181/19)

(2019/C 182/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jobcenter Krefeld — Widerspruchsstelle

Sagsøgt: JD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er udelukkelsen af unionsborgere, der har opholdsret på grundlag af artikel 10 i forordning nr. 492/2011 ⁽¹⁾, fra at modtage sociale ydelser som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 ⁽²⁾, forenelig med ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 10 og 7 i forordning nr. 492/2011?
 - a) Udgør en social ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 en social fordel som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011?
 - b) Finder begrænsningsreglen i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 anvendelse på ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 10 og 7 i forordning nr. 492/2011?
- 2) Er udelukkelsen af unionsborgere fra at modtage særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse som omhandlet i artikel 3, stk. 3, og artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 883/2004 ⁽³⁾ forenelig med ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 4 i forordning nr. 883/2004, når de pågældende borgere har opholdsret på grundlag af artikel 10 i forordning nr. 492/2011 og indgår i en social sikringsordning eller familieydelsesordning som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 883/2004?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT 2011 L 141, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004 L 158, s. 77).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004 L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 26. februar 2019 — der Spenner GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-189/19)

(2019/C 182/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: der Spenner GmbH & Co. KG

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Forbundsrepublikken Tyskland (Umweltbundesamt, Deutsche Emissionshandelsstelle)

Præjudicielle spørgsmål

1. Forudsætter artikel 9, stk. 9, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ at den væsentlige kapacitetsudvidelse af et etableret anlæg er sket i den basisperiode, som medlemsstaten har fastsat i henhold til artikel 9, stk. 1, i afgørelse 2011/278?
2. Skal artikel 9, stk. 9, første afsnit, sammenholdt med stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU i forbindelse med væsentlige kapacitetsudvidelser fortolkes således, at der ved fastlæggelsen af det historiske aktivitetsniveau for basisperioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2010 skal korrigeres for det historiske aktivitetsniveau for kapacitetsudvidelsen, (selv) når den væsentlige kapacitetsudvidelse fandt sted i basisperioden fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2008?
3.
 - a) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 9, stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU fortolkes således, at medlemsstatens kompetente myndighed selv skal fastlægge basisperioden fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2008 eller fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2010, eller må medlemsstaten give driftslederen ret til at vælge basisperioden?
 - b) Såfremt medlemsstaten må give driftslederen mulighed for at vælge:

Skal medlemsstaten lægge den basisperiode til grund, som fører til det højeste historiske aktivitetsniveau, selv om driftslederen i henhold til medlemsstatens ret frit kan vælge mellem basisperioderne og beslutter sig for at vælge en basisperiode med lavere historiske aktivitetsniveauer?
4. Skal Kommissionens afgørelse (EU) 2017/126 af 24. januar 2017 om ændring af afgørelse 2013/448/EU for så vidt angår fastsættelsen af en ensartet, tværsektoriel korrektionsfaktor i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at den tværsektorielle korrektionsfaktor i forbindelse med tildelinger før den 1. marts 2017 skal anvendes i den oprindelige affattelse af artikel 4 og bilag II til afgørelse 2013/448/EU for perioden 2013-2020 og i forbindelse med mertildelinger af emissionskvoter efter den 28. februar 2017 på grundlag af en retsafgørelse på den samlede mængde yderligere tildelinger for perioden 2013-2020 eller kun på de yderligere tildelinger for perioden 2018-2020?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 130, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2017, L 19, s. 93..

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 6. marts 2019 — TN mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sag C-210/19)

(2019/C 182/26)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TN

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ (benævnt »asylproceduredirektivet«), set i lyset af bestemmelserne i artikel 6 og 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at det er muligt for en medlemsstat at sikre adgangen til effektive retsmidler, selv i de tilfælde, hvor medlemsstatens retsinstanser ikke kan omgøre afgørelser afsagt i forbindelse med asylprocedurer, men alene har mulighed for at annullere disse og bestemme, at der skal indledes en ny procedure?
- 2) Skal artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU (benævnt »asylproceduredirektivet«), ligeledes set i lyset af bestemmelserne i artikel 6 og 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at en medlemsstats lovgivning, hvori der fastsættes en fast og ufravigelig frist for asylprocedurer på i alt 60 dage uden at tage hensyn til personlige forhold, særlige omstændigheder ved sagen eller mulige vanskeligheder for så vidt angår bevisførelsen, er i overensstemmelse [med disse retsforskrifter]?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 12. marts 2019 — XR mod Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris

(Sag C-218/19)

(2019/C 182/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Appellant: XR

Indstævnte: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om, at der ved traktaten om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, efter ændring nu traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er indført en særlig retsorden, som er integreret i medlemsstaternes retssystemer, og som skal anvendes af deres retsinstanser, til hinder for en national lovgivning, der gør tildelingen af en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, betinget af et krav om, at den person, der ansøger om dispensation, har et tilstrækkeligt kendskab til national ret af fransk oprindelse, og dermed udelukker, at et lignende kendskab til EU-retten alene kan tages i betragtning?
- 2) Er artikel 45 og 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en national lovgivning, hvorefter en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, er forbeholdt visse ansatte i den samme medlemsstats offentlige forvaltning, som i denne egenskab, i Frankrig, har varetaget juridiske arbejdsopgaver i en forvaltning eller offentlig tjeneste eller en international organisation, og dermed ikke kan indrømmes nuværende eller tidligere ansatte i EU-institutionerne, som i denne egenskab har varetaget juridiske arbejdsopgaver inden for en eller flere grene af EU-retten hos Europa-Kommissionen?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 20. marts 2019 —
A mod Veselības ministrija**

(Sag C-243/19)

(2019/C 182/28)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Veselības ministrija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 20, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en medlemsstat kan afvise at give den tilladelse, som er omhandlet i forordningens artikel 20, stk. 1, når en person i sin bopælsstat har adgang til en hospitalsbehandling, hvis medicinske virkning er indiskutabel, men hvor den anvendte behandlingsmetode ikke er i overensstemmelse med den pågældendes religiøse overbevisning?

- 2) Skal artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU ⁽²⁾ af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, sammenholdt med artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en medlemsstat kan afvise at give den tilladelse, som er omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 1, når en person i sin forsikringsstat har adgang til en hospitalsbehandling, hvis medicinske virkning er indiskutabel, men hvor den anvendte behandlingsmetode ikke er i overensstemmelse med den pågældendes religiøse overbevisning?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 166, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2011, L 88, s. 45.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 21. marts 2019 — GB mod Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH und Volkswagen AG

(Sag C-244/19)

(2019/C 182/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GB

Sagsøgt: Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH und Volkswagen AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 ⁽¹⁾ af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningssystemet (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningssystemet, som føres tilbage, reguleres på en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau, og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NO_x-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?
- 2) Har det betydning for bedømmelsen af første spørgsmål, om den i første spørgsmål nævnte anordning i køretøjet er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse?
- 3) Har det endvidere betydning for bedømmelsen af andet spørgsmål, om den del af motoren, der skal beskyttes mod beskadigelse, er EGR-ventilen?

- 4) Har det betydning for bedømmelsen af første spørgsmål, om den i første spørgsmål nævnte anordning i køretøjet blev monteret allerede ved fremstillingen af bilen, eller om den i første spørgsmål beskrevne regulering af EGR-ventilen skal monteres i bilen som afhjælpning som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF ⁽²⁾ af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed?
- 5) Skal artikel 3, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed fortolkes således, at der ikke er tale om en uvæsentlig manglende overensstemmelse, når der indgås en købsaftale om et køretøj, ifølge hvilken der skyldes et køretøj, som opfylder de lovmæssige (EU-retlige) bestemmelser, og der i køretøjet er monteret en skiftelogik, dvs. en regulering, således af køretøjet befinder sig i modus 1, når det tages i brug, og når softwaren registrerer testsituationen, dvs. når køretøjet drives i forbindelse med New European Drive Cycle (herefter »NEDC«), forbliver køretøjet i modus 1 (NEDC), men når softwaren registrerer, at køretøjet bevæges uden for tolerancerne i NEDC (afvigelser fra hastighedsprofilen på +/- 2 km/h henholdsvis +/- 1 s), skifter køretøjet til modus 0 (kørsel), hvor EGR-ventilen reguleres således, at grænseværdierne i forordning nr. 715/2007 ikke længere kan overholdes, idet denne regulering sker så hurtigt, at køretøjet i realiteten næsten udelukkende kører i modus 0?

⁽¹⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1999, L 171, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 25. marts 2019 — B. O. L. mod État belge

(Sag C-250/19)

(2019/C 182/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B. O. L.

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tilsiger hensynet til at sikre den effektive virkning af EU-retten og til ikke at umuliggøre den ret til familiesammenføring, som ifølge appellanten tilkommer hende i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 2003/86/EF ⁽¹⁾ af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, at denne bestemmelse skal fortolkes således, at et barn af referencepersonen har ret til familiesammenføring, når den pågældende blev myndig under rettens behandling af den sag, der var blevet iværksat til prøvelse af afgørelsen om at meddele afslag på at indrømme denne ret, hvilken afgørelse blev truffet, mens barnet endnu var mindreårigt?

- 2) Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 18 i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for afgørelsen om, at det annullationssøgsmål, der var blevet iværksat til prøvelse af afslaget på familiesammenføring af en mindreårig, ikke kunne antages til realitetsbehandling med den begrundelse, at barnet var blevet myndigt under retssagens behandling, således at det er afskåret fra muligheden for, at der træffes afgørelse i den sag, der blev iværksat til prøvelse af denne afgørelse, og hvorved den pågældendes adgang til effektive retsmidler krænkes?

⁽¹⁾ EFT 2003, L 251, s. 12.

Appel iværksat den 25. marts 2019 af Comprojecto-Projetos e Construções, Lda m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. februar 2019 i sag T-768/17, Comprojecto-Projetos e Construções m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (ECB)

(Sag C-251/19 P)

(2019/C 182/31)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellanter: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo og Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (ved advokat M. Ribeiro)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagen hjemvises til Retten med henblik på materiel behandling af sagen.
- I henhold til statuttens artikel 61 annulleres afgørelsen, sagen hjemvises til Retten, og der træffes afgørelse om sagsomkostningerne, som opgøres passende i henhold til artikel 138 i Domstolens procesreglement.

Appel iværksat den 31. marts 2019 af Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. januar 2019 i sag T-166/17, EKETA mod Europa Kommissionen

(Sag C-273/19 P)

(2019/C 182/32)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (ved dikigori Vasileios Christianos og Dimitrios Karagounis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Rettens dom af 22. januar 2019 i sag T-166/17 ⁽¹⁾ ophæves hvad angår domskonklusionens punkt 2 og 3 og begrundelsen herfor.
2. Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet prøvelse.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten hverken anfægtet domskonklusionens punkt 1 eller præmis 142, 143, 145, 171, 173, 187-189 og 191-193 i den appellerede doms begrundelse vedrørende dette punkt.

Appellanten har gjort gældende, at domskonklusionens punkt 2 og 3 og den appellerede doms begrundelse for disse punkter skal ophæves af følgende årsager:

- *Det første appelanbringende:* Retten har ikke truffet en afgørelse på grundlag af de retlige regler og har ikke taget hensyn til alle de beviser, som EKETA fremlagde. Den har desuden foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, hvoraf de nævnte beviser fremgår, den har begået en retlig fejl hvad angår fordelingen af bevisbyrden, og den har tilsidesat sin begrundelsespligt for afgørelsen (punkt 5ff. i appelskriftet).
- *Det andet appelanbringende:* Retten har begået en retlig fejl, idet den har foretaget en urigtig fortolkning af eksistensen af en risiko for en interessekonflikt (punkt 78ff. i appelskriftet).
- *Det tredje appelanbringende:* Retten har begået en retlig fejl, idet den i denne sammenhæng har foretaget en urigtig fortolkning af Kommissionens forpligtelse til at udøve tilsyn på grundlag af internationale standarder for regnskabsrevision (punkt 94ff. i appelskriftet).
- *Det fjerde appelanbringende:* Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen af proportionalitetsprincippet, som den har tilsidesat (punkt 103ff. i appelskriftet).

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2019:26.

**Appel iværksat den 31. marts 2019 af Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)
til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. januar 2019 i sag T-198/17, EKETA mod Europa
Kommissionen**

(Sag C-274/19 P)

(2019/C 182/33)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (ved dikigori Vasileios Christianos og Dimitrios Karagounis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Rettens dom af 22. januar 2019 i sag T-198/17 ⁽¹⁾ ophæves.
2. Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet prøvelse.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom skal ophæves af følgende årsager:

- *Det første appelanbringende:* Retten har ikke truffet en afgørelse på grundlag af de retlige regler og har ikke taget hensyn til alle de argumenter og beviser, som EKETA fremlagde. Den har desuden foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, hvoraf de nævnte beviser fremgår, den har begået en retlig fejl hvad angår fordelingen af bevisbyrden, og den har tilsidesat sin begrundelsespligt for afgørelsen.
- *Det andet appelanbringende:* Retten har begået en retlig fejl, idet den har foretaget en urigtig fortolkning af eksistensen af en risiko for en interessekonflikt.
- *Det tredje appelanbringende:* Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af proportionalitetsprincippet, som den har tilsidesat.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2019:27.

**Appel iværksat den 2. april 2019 af Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA)
til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. januar 2019 i sag T-348/16 OP, Aristoteleio
Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA**

(Sag C-280/19 P)

(2019/C 182/34)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) (ved Francesca Sgritta og Miguel Pesquera Alonso, som befuldmægtigede, og dikigoros Evangelos Kourakis)

Den anden part i appelsagen: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Denne appel antages til realitetsbehandling og tiltrædes, hvorfor den appellerede dom ophæves, for så vidt som den fastslog, 1) at beløbet 184 157,00 EUR for personaleomkostninger er omfattet af støtteberettigede omkostninger, og 2) at de indirekte personaleomkostninger svarende til 36 831,40 EUR er støtteberettigede.
- Der foretages en fornyet materiel prøvelse af sag T-348/16 OP ⁽¹⁾, og ERCEA frifindes for APT' påstand i sag T-348/16 om betaling af 184 157,00 EUR og 36 831,40 EUR.
- APT tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og at betale ERCEA's omkostninger både i nærværende sag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen vedrørende ophævelse af dommen har ERCEA fremsat fire hovedanbringender:

1. Det første anbringende om, at Retten begik følgende fejl:
 - i. Retten tilsidesatte EU-retlige bestemmelser vedrørende offentlighedens interesse, navnlig reglerne vedrørende det syvende rammeprogram for forskning, den lovgivning, der fastsætter regler for dette program (f.eks. forordning [EF] nr. 1906/2006), og finansforordningen (herefter »forordningerne«).
 - ii. Retten tilsidesatte fortolkningsregler ved at foretage en urigtig og uantagelig fortolkning af tilskudsaf tale nr. 211166, og som endvidere er uforenelig med forordningerne og derfor retsstridig.
 - iii. Subsidiært forvanskede Retten den præcise betydning af de relevante bestemmelser i tilskudsaf talen og foretog derfor en urigtig gengivelse af de forelagte beviser.
 - iv. Retten kunne hverken begrunde: 1) hvorfor tilsyn ikke kræves for hjemmearbejde, eller 2) hvorfor alle former for hjemmearbejde pr. definition opfylder tilsynskravene, dvs. uden behov for yderligere foranstaltninger (forudsat at tilsyn ligeledes var nødvendigt for hjemmearbejde).
2. Det andet anbringende vedrørende ophævelse vedrører den omstændighed, at Retten — selv om den korrekt fastlagde de lov mæssige krav for forslagens støtteberettigelse — fastslog, at det pågældende forslag var lovligt, selv om kun en af betingelserne (nemlig betingelsen vedrørende effektiv arbejdstid) (efter Rettens opfattelse) var opfyldt, idet ERCEA ikke havde anfægtet det. Retten tilsidesatte derfor følgende:
 - i. Forordningerne
 - ii. Retsreglerne om aftalerne

- iii. Kravet om en passende begrundelse af dommene, hvis det antages, at Retten ikke undlod at vurdere de øvrige betingelser (og at den gjorde det bevidst)
 - iv. Under alle omstændigheder — og henset til, at den ikke undlod at vurdere de øvrige betingelser og faktisk vurderede dem implicit — bevisbyrdreglerne.
3. Det tredje ophævelsesanbringende om den omstændighed, at Retten fandt, at arbejdsaftalen mellem APT og forskerne tillod hjemmearbejde, hvorved Retten begik følgende fejl:
- i. Retten tilsidesatte reglerne for fortolkning af aftalerne, hvorved den anvendte en åbenbart urigtig og uantagelige fortolkning for arbejdskontrakterne
 - ii. Retten foretog en urigtig gengivelse af beviserne herfor
 - iii. Retten afsagde en dom med en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse hvad angår vigtige punkter i sagen.
4. Det fjerde ophævelsesanbringende vedrører følgende fejl begået af Retten:
- i. Retten undlod at vurdere APT' sædvanlige praksis hvad angår hjemmearbejde, og den benyttede vurderingens genstand (dvs. den pågældende arbejdskontrakt) som referencegrundlag for sagen. Følgelig var den givne begrundelse utilstrækkelig, idet den er åbenbart urigtig.
 - ii. Subsidiært tilsidesatte Retten bevisbyrdreglerne og reglerne om en rimelig begrundelse af dommene, idet den ikke foretog en endelig vurdering af APT' sædvanlige praksis hvad angår hjemmearbejde for de ansatte og ikke gav nogle detaljer herom.

(¹) EU:T:2019:14.

RET TEN

Rettens dom af 4. april 2019 — Rodriguez Prieto mod Kommissionen

(Sag T-61/18) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — sag »Eurostat« — national straffesag — uforholdsmæssigt — ansøgning om bistand — whistleblower — uskyldsformodning — erstatnings- og annullationssøgsmål)

(2019/C 182/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Amador Rodriguez Prieto (Steinsel, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi, T. Martin og R. Garcia-Valdecasas y Fernandez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og R. Striani, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand principalt om erstatning af de økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt, subsidiært om annullation af Kommissionens afgørelse af 28. marts 2017 om afslag på en ansøgning fra sagsøgeren om bistand.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes for erstatningspåstandene.
- 2) Europa-Kommissionens afgørelse af 28. marts 2017 om afslag på en ansøgning om bistand fra Amador Rodriguez Prieto annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Amador Rodriguez Prietos afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 16.4.2018.

Rettens dom af 4. april 2019 — ABB mod EUIPO (FLEXLOADER)(Sag T-373/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FLEXLOADER — absolutte registreringshindringer — manglende beskrivende karakter — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 2017/1001 — neologisme — utilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse med visse af de af varemærkeansøgningen omfattede varer)

(2019/C 182/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ABB AB (Västerås, Sverige) (ved advokaterne M. Hartmann og S. Fröhlich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og W. Schramek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. marts 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 93/2018-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet FLEXLOADER som EU-ordmærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 29. marts 2018 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 93/2018-1) annulleres, for så vidt som den afslår registrering af ordtegnet FLEXLOADER for:

— »mekanisk værktøj til påføring af fugtigheds-, lim-, olie, smøre eller farveprodukter« i klasse 7 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, og

— »anordninger til elektronisk indsamling og -behandling af rumlige data, mikroprocessorer, elektriske input- og outputenheder, compact disks, disketter, magnetbånd og halvledere til lagring af tekniske data« i klasse 9 i Nice-arrangementet.

- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 268 af 30.7.2018.

Sag anlagt den 22. februar 2019 — Hemp Foods Australia mod EUIPO — Cabrejos (Sativa)**(Sag T-128/19)**

(2019/C 182/37)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Hemp Foods Australia Pty Ltd (Sydney, Australien) (ved solicitors M. Holah og P. Brownlow)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* César Raúl Dávila Cabrejos (Lima, Peru)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Hemp Foods Australia Pty Ltd*Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket Sativa — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 259 974*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 16. november 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1041/2018-2)**Påstande**

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. marts 2019 — Cognac Ferrand mod EUIPO (formen på en flaske med flet)**(Sag T-172/19)**

(2019/C 182/38)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Cognac Ferrand (Paris, Frankrig) (ved advokat D. Régnier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke (formen på en flaske med flet) — registreringsansøgning nr. 17 387 564*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 7. januar 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1640/2018-2)**Påstande**

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. marts 2019 — Kalai mod Rådet**(Sag T-178/19)**

(2019/C 182/39)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Nader Kalai (Halifax, Canada) (ved advokat G. Karouni)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulation af følgende retsakter for så vidt som de vedrører sagsøgeren:
 - Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien
- Rådet tilpligtes at betale et beløb på 2 000 000,00 EUR til erstatning for samtlige skadevirkninger uanset deres karakter.
- Rådet tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og betale sagsøgerens sagsomkostninger — som sagsøgeren forbeholder sig ret til at dokumentere under sagen — i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, hvorefter det pålægges den tabende part at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang er blevet tilsidesat. Herved har sagsøgeren påberåbt sig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), artikel 6 og 13 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt Domstolens praksis til støtte for, at han burde være blevet hørt, før Rådet vedtog restriktive foranstaltninger over for ham. Sagsøgerens ret til forsvar er følgelig ikke blevet overholdt.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF er blevet tilsidesat. Sagsøgeren har foreholdt Rådet, at det blot har anført vage og generelle betragtninger uden specifikt og konkret at angive grundene til, at det ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse har fundet, at sagsøgeren skal omfattes af de omhandlede restriktive foranstaltninger. Der er således ikke nævnt et eneste konkret eller specifikt forhold, som kan lægges til sagsøgeren til last, og som kan begrunde de omhandlede foranstaltninger.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet det i sin begrundelse til støtte for den restriktive foranstaltning har anført forhold, der klart savnede faktisk grundlag. Der er således intet seriøst grundlag for de påberåbte faktiske omstændigheder.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, hvilket har ført til en krænkelse af de grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren finder således, at den omtvistede foranstaltning skal erklæres ugyldig, for så vidt som den er uforholdsmæssig i forhold til det angivne mål, og den udgør et uforholdsmæssigt indgreb i friheden til at oprette og drive egen virksomhed og i ejendomsretten, som er fastsat i chartrets artikel 16, henholdsvis artikel 17. Uforholdsmæssigheden skyldes, at foranstaltningerne tager sigte på enhver indflydelsesrig økonomisk aktivitet uden noget andet kriterium.
5. Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at ejendomsretten er blevet tilsidesat. Sagsøgeren har med henvisning til chartrets artikel 17 og 52 anført, at en foranstaltning om indfrysning af midler utvivlsomt indebærer en indskrænkning af ejendomsretten, og at indfrysningen af midlerne fra sagsøgerens virksomhed i det foreliggende tilfælde nødvendigvis udgør et indgreb, der er uforholdsmæssigt i forhold til det mål, som Rådet tilstræber.

Sag anlagt den 29. marts 2019 — Jalkh mod Parlamentet**(Sag T-183/19)**

(2019/C 182/40)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Parlamentets afgørelse af 31. januar 2019 om ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den omtvistede ændring skaber en forskelsbehandling på grundlag af sprog, hvilket ikke respekterer den sproglige mangfoldighed, og medfører, at et fransk medlem af Europa-Parlamentet ikke anvender sit modersmål.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 14 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, for så vidt som Europa-Parlamentets nye forretningsorden skaber en forskelsbehandling til skade for sagsøgeren, hvis modersmål er fransk.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af traktaten om Den Europæiske Union. I denne henseende har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Parlamentets nye forretningsorden skader den kulturelle og sproglige mangfoldighed inden for denne institution, idet den skaber en forskelsbehandling til skade for det franske sprog.
4. Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som sikrer respekten for princippet om flersprogethed og dermed anvendelsen af det franske sprog.
5. Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958 I, s. 59).

Sag anlagt den 4. april 2019 — Knaus Tabbert mod EUIPO — Carado (CaraTour)**(Sag T-202/19)**

(2019/C 182/41)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Knaus Tabbert GmbH (Jandelsbrunn, Tyskland) (ved advokat N. Maenz)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Carado GmbH (Leutkirch im Allgäu, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Knaus Tabbert GmbH*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket CaraTour — registreringsansøgning nr. 15 366 313*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. januar 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 506/2018-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen rejst af Carado GmbH af 27. juli 2016 på grundlag af EU-varemærke nr. 4 935 334 og det tyske varemærke nr. 30 611 776 (indsigelsessag nr. B 2 742 784) forkastes i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. april 2019 — Knaus Tabbert mod EUIPO — Carado (CaraTwo)**(Sag T-203/19)**

(2019/C 182/42)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Knaus Tabbert GmbH (Jandelsbrunn, Tyskland) (ved advokat N. Maenz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Carado GmbH (Leutkirch im Allgäu, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Knaus Tabbert GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke CaraTwo — registreringsansøgning nr. 15 170 145

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. januar 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 851/2018–5)

Påstande

- Indsigelsesafgørelsen annulleres.
- Den af Carado GmbH den 27. juli 2016 rejste indsigelse på grundlag af EU-varemærke nr. 4 935 334 og det tyske varemærke nr. 30 611 776 (indsigelsessag nr. B 2 742 768) forkastes i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. april 2019 — Armani mod EUIPO — Invicta Watch Company of America (GLYCINE)

(Sag T-209/19)

(2019/C 182/43)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Giorgio Armani SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne J. Rether og M. Kinkeldey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Invicta Watch Company of America, Inc. (Hollywood, Florida, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Invicta Watch Company of America, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærke i farverne sort og hvid — registreringsansøgning nr. 15 910 301

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 578/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. april 2019 — Apple mod EUIPO (Styluses)

(Sag T-212/19)

(2019/C 182/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apple Inc. (Cupertino, California, De Forenede Stater) (ved advokaterne H. Hartwig og A. von Mühlendahl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede design: Ansøgning om EF-design nr. 3012707 -0004

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. januar 2019 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 2533/2017-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 2245/2002, sammenholdt med artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr.6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 12, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 2245/2002, sammenholdt med artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr.6/2002.

Sag anlagt den 8. april 2019 — Fleximed mod EUIPO — docPrice (Fleximed)

(Sag T-214/19)

(2019/C 182/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Fleximed AG (Triesen, Liechtenstein) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Fleximed AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke Fleximed — registreringsansøgning nr. 12 025 771

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. februar 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1121/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA